

Det var en gang tre prinsesser, som alltid møttes til te en gang i uken. Det var Snøhvit, Tornerose og Askepott. Over tekoppene var temaet alltid deres felles eksmann, Drømmeprins. Alle klaget over ham og var enige om at han var den dårligste prins en prinsesse kunne finne seg. De hadde alle tre endt opp med å mistrives nok til å skilles.

Så var det da på at av disse møtene at Askepott kom med påstanden at hun hadde hatt det verste ekteskapet av de tre. Snøhvit og Tornerose ville ha dette begrunnet, og Askepott var klar til å fortelle.

“Snøhvit var Drømmeprinsens første kone, og han kunne umulig vite om sine tendenser til utroskap og selvopptatthet. Han hadde sannsynligvis redelige grunner til å gifte seg med henne, og var forelsket av hele sitt hjerte. Snøhvit ble ikke bedratt så mange ganger heller, siden hun kastet ham og søsteren Rosenrød ut straks hun oppdaget dem til sengs sammen.”

Her måtte Tornerose holde Snøhvit tilbake for at hun ikke skulle fly på Askepott. De brukte et lite øyeblikk på å avklare hvordan Askepott kunne påstå at Rosenrøds bedrag mot Snøhvit sammen med Drømmeprinsens kunne beskrives som å slippe billig unna, og det hele ble avklart med at hun skulle komme til det poenget snart.

“Både Snøhvit og Tornerose kunne kun vekkes av et ekte kjærlighets kyss, altså må Drømmeprins ha elsket dere begge. Det i seg selv er enestående heldig for dere, for da fikk dere faktisk ekte kjærlighet og omsorg for en stund. At hans tendenser til utroskap og løssluppenhet var bevart, var igjen det som ødela ekteskap nr 2..”

Tornerose sendte et ampert blick mot Askepott, og mumlet noe om at Drømmeprinsens kjærlighet ikke akkurat var noe å lengte etter.

“Kanskje ikke, Tornerose, men det er i alle fall bedre enn ingenting! Det eneste motivet Drømmeprins hadde for å gifte seg med meg var at jeg gjorde det spennende! Hadde han ikke hatt så vanskelig for å finne meg igjen etter vårt første møte, så ville han aldri tatt interessen for meg. Men her løper han altså fra dør til dør med skoen min, og hva annet kan han gjøre etter en slit dåd, enn å skylde på at han elsker meg, og vil gifte seg? Ingen kjærlighet, bare et press av forventninger. Ikke var jeg noen prinsesse heller, så jeg hadde ingen rett på å skille meg fra ham da jeg ikke var nok for ham lengre. Jeg måtte være gift med ham i over 10 år, før jeg hadde pressmidler nok på ham til å kunne tvinge ham til å skille seg fra meg - jeg var tross alt et ypperlig alibi for ham hver gang han ville møte en av de mange jentene, for det var viktig å ikke skade omdømmet.”

Både Tornerose og Snøhvit måtte til slutt si seg enig i at Askepott hadde hatt det verst, som kone nr 3 og som den uten rettigheter.